سال بیست‌وهشتم ■ شماره ۷۹۴۶ ■ شنبه ■ ۱۱ تیر ۱۴۰۱

ایران

صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی
سردبیر: کمیل نقی‌پور

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌جم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی/ چاپخانه همشهری ۲
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۳/۰۸ | اذان مغرب ۲۰/۴۵ | نیمه شب شرعی ۰۰/۱۶ | اذان صبح فردا ۴/۰۷ | طلوع آفتاب فردا ۵/۵۳

سخن روز

امام صادق علیه السلام:
تا کعبه برپاست، دین برپاست.
(بحارالانوارج ۵۷۹۶)

برای بهبود وضعیت موسیقی به استادان خوب نیاز داریم

شاهین فرهت- شرایط موسیقی همیشه برای موزیسین خوب است زمانی که بنشیند و کارش را بکند اما اگر بخواهیم از جهت اجرای موسیقی (که همیشه دغدغه من بوده است) صحبت کنیم باید گفت آثار آهنگسازان و موزیسین‌های ایرانی کم اجرا می‌شود یا اجرا نمی‌شود و این موضوع دلایل متعددی دارد. ما نیاز به معلم داریم معلمی که برای یاد دادن انواع سازها و سبک‌های موسیقی قابل باشد. برای بهبود شرایط موسیقی نیاز به استادان خوب داریم اما قصه این است که استاد کم و هنرجو و علاقه‌مند به موسیقی زیاد داریم؛ به عبارت دیگر کسانی که خواهان یادگیری موسیقی هستند با کسانی که می‌خواهند یاد بدهند، مطابقت ندارند. برای این مشکل باید از فارغ‌التحصیلان استفاده کنیم یعنی معلمان را از بین فارغ‌التحصیلان به کار بگیریم. بسیاری در موسیقی فارغ‌التحصیل می‌شوند اما در این عرصه برایشان کار نیست.

بخشی از صحبت‌های این موسیقیدان و آهنگساز با ایرنا

تا کی غم آن خورم که دارم یا نه
وین عمر به خوشدلی گذارم یا نه
پرکن قدح باده که معلومم نیست
کاین دم که فرو برم برآرم یا نه خیام

شاعر: حکیم عمر خیام

نـــگاره

کیان رادپویان

زندگی، یعنی پژوهش و فهمیدن چیزی جدید.
محمود حسابی (۱۲۸۱-۱۳۷۱ه.ش)

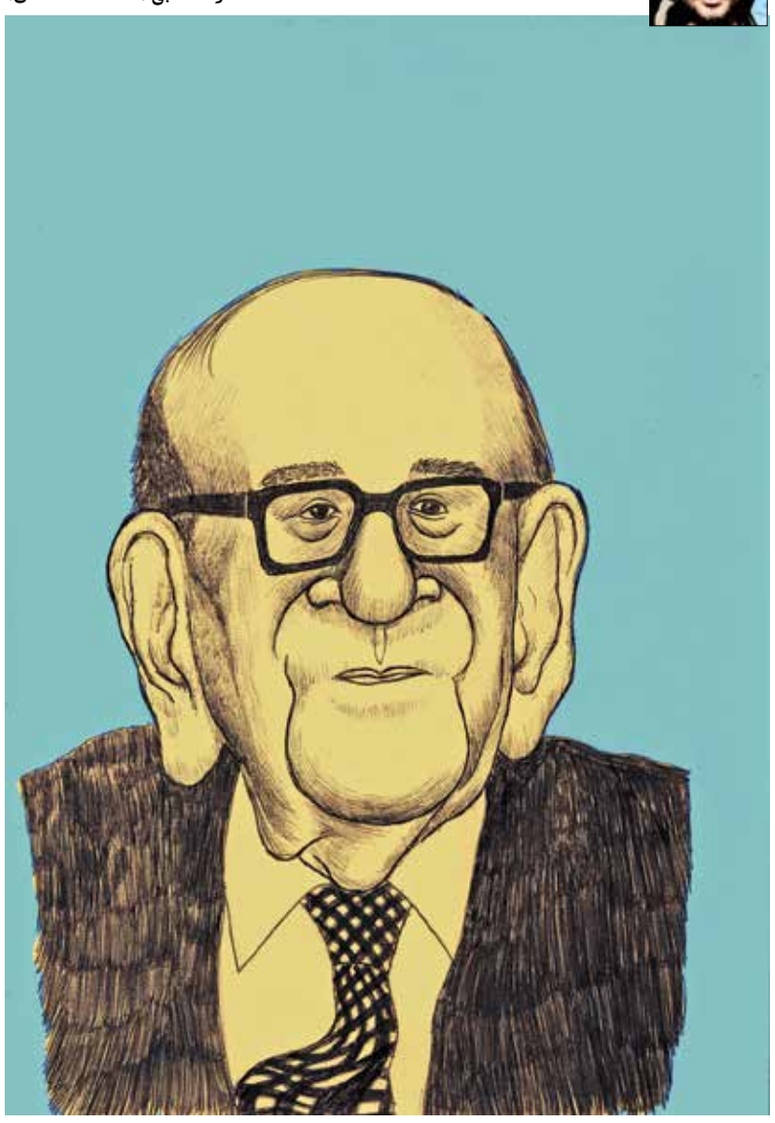

در حاشیه رنگ آمیزی سؤال برانگیز سردر دانشگاه تهران

تعدی به ساحت یک اثر هنری

یادداشت

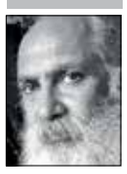

مظاهر آذرپی
نقاش

سی‌وچهار سال پیش برای اولین‌بار از آنجا گذشتم. در واقع اگر بهتر بخواهم بگویم باید این‌طور تصویرش کنم: «از زیرش رد شدم.» برایم باورکردنی نبود. عکس پشت اسکناس پنجاه تومانی حالا اینجا، درست در برابر چشم‌هایم عظیم و باشکوه ایستاده بود. انگار بی‌اعتنا به هزاران دانشجویی که با هزاران امید از طریق آن به دانشگاه وارد شده بودند و قرار بود بشوند، شخصیت مستقلی بود برای خودش. چهره عریان سیمان، نماد قرن بیستم، دروازه‌ای گشوده از تاریخ به مدرنیته، به تهران. اما از این سردر تاریخی و دانشگاه تهران و هنر استوارش بسیار می‌شود گفت. یکی این که این سردر نمونه‌ای باشکوه، بی‌نقص و بی‌نظیر از تجلی اوج هنر در معماری است. شاهکاری از کوروش فرزامی که روح زمان خود را در آن دمیده است. سردر دانشگاه تهران با آن فرم‌ها و فضاهای پر و خالی خیال‌انگیز که چشم بیننده را با قوس‌های خمارش تا گنبد مسجد شاه اصفهان می‌بُرد و سطح خاکستری سیمانی ماتِ دانه‌دانه‌اش که تخت جمشید بود، تالار صد ستون بود، آتشکده خورهه بود، ایستاده بر دروازه علم و دانش و فرهنگ و هنر. از اینها گذشته، سردر دانشگاه تهران، اگر چه در ظاهر فقط سردر ورودی اصلی دانشگاه تهران است اما در طول پنجاه و چند سالی که از ساختش می‌گذرد، به نماد دانشگاه در ایران بدل شده و در کنار برج‌های میلاد و آزادی، به‌عنوان یکی از نمادهای اصلی تهران و ایران شناخته می‌شود. حالت محراب‌گونه‌اش به آن قداستی خدشه‌ناپذیر می‌دهد. حرمت دارد، احترام دارد، نباید بی‌وضو سطل رنگ را برداشت و آن را رنگ‌مالی کرد.

مثل یک زیرخاکی باستانی، متخصصی باید آن را مرمت کند؛ گویی آن را دوباره کشف کرده است. وقتی بعد از سی‌وچهار سال خسته و گرمازده از آن‌طرف خیابان، از روبه‌رویش رد می‌شدم، چشمم را گرداندم سمت‌اش تا همچون یک آشنای قدیمی یا یکی از استادانم، پدرم یا قاب عکسی از دوست شهیدم نگاه و سلامش کنم و خاطرات تلخ و شیرین دورانی که هر روز از سرم می‌گذشت را دوباره مزه‌مزه کنم اما یکهو پایم از رفتن بازماند، گلویم خشک شد... با دقت و حیرت دوباره نگاهش کردم. نه؛ اشتباه نمی‌دیدم. رنگش کرده بودند. رنگ روغنی براق! چیزی بین طوسی و کرم. آن بافت سیمانی با همه سنگینی‌اش بخار شده بود و رفته بود و من به قول بامداد: «از تلخی تمامی دریاها در اشک ناتوانی خود ساغری زدم...»

تا آنجا که من می دانم و شنیده ام این سازه (سردر دانشگاه تهران) در ید اختیار و تحت مسئولیت شهرداری منطقه ۶ تهران است. البته که دانشگاه تهران حتماً رئیس دارد و حتماً رئیس تحصیلات بالایی هم دارد و حتماً واقف است به جریان. مگر می‌شود خبر نداشته باشد یا ندیده باشد؟ یا اینکه خدا نکند هر روز که به دفتر کارش می‌رود، توی دلش قند آب شود که «دادم رنگش کردند! کهنه شده بود! سی‌وسه پل را، تخت جمشید را، ارگ کریمخان را، همه را! دادم طوسی مایل به کرم کردند!» خدا نکند.

علی حسن پور / ایران

کیارستمی یا شهید ثالث

بودها و نمودها

علیرضا نراقی

در یکی از معدود مصاحبه‌هایی که از سهراب شهیدثالث در دسترس است این فیلمساز بزرگ که این روزها مصادف با زادروز اوست می‌گوید، به نظرش یک پلان را باید به اندازه‌ای به طور ثابت ادامه داد تا در ذهن مخاطب کامل جا بگیرد و حک شود. شهیدثالث که در کار خود صاحب وسواسی غیر متداول بود برای به دست آوردن یک قاب درست بسیار زحمت می‌کشید و زمان صرف می‌کرد تا از مجموعه قاب‌ها، پلانی زیبا و جذاب شکل بگیرد و سپس سوژه‌هایش را در آن قرار می‌داد تا دست به کنشی بزنند که البته با کنش دراماتیک مرسوم متفاوت بود و در روزمرگی و پیش پاافتادگی غرق می‌شد، اما همین نکته در درون خود نمایانگر تراژدی مسخ و از خودبیگانگی انسان بود. رنجی جاری و روزمره شده که اگرچه به نظر سهمگین نیست اما عمیقاً خرد کننده و تلخ است. شهیدثالث نگاهی بدبین به زندگی داشت، خاصه زندگی مدرن که همواره با بی‌عدالتی، عدم آزادی و نادیده گرفته شدن همراه است و در آن انسان جداافتاده از اصل و طبیعت خود احساس غربت و تنهایی می‌کند.

بسیاری عباس کیارستمی را ادامه‌ای بر سینمای شهید ثالث دانسته‌اند، اما این مسأله با وجود عناصر فرمی مشترک حکمی کلی است که در اکثر موارد باعث می‌شود تمایزهای عمده جهان شناختی و حتی سینمایی این دو فیلمساز برجسته یادآوری نشود. شهیدثالث بدبین بود. نگاهی دقیق و انتقادی نسبت به مسائل طبقاتی و از خودبیگانگی انسان

در جوامع سرمایه‌داری و شهرنشینی مدرن داشت. نگاه همراه با همدلی او نسبت به انسان‌های جداافتاده و نابرخوردار با نوعی تلخی و گزندگی عمیق و فراموش نشدنی همراه می‌شد، اما کیارستمی دقیقاً در نقطه مقابل در جست‌وجوی تک درخت‌ها و طبیعت، در جست‌وجوی امید و ماندن در زیستی خودبسنده و ممزوج با نبض خودانگیختگی جهان و آن سویه‌ای بود که گویی شخصیت‌های ناامید شهید ثالث از دست داده بودند. می‌توان این گونه گفت که کیارستمی با فرمی شبیه به شهیدثالث حسرت‌های شخصیت‌ها او را تصویر می‌کرد.

در اوج نظر به ناامیدی چه از نظر اجتماعی و چه از نظر فردی، کیارستمی فیلم‌هایش با ناامیدی تمام نمی‌شوند، تلخ نیستند و زندگی تازه در پایان آنها آغاز می‌گردد، اما اغلب آثار شهیدثالث در انتها طعمی تلخ را در کام مخاطب نگه می‌دارند.

اما در ساحت فرم تأثیری که کیارستمی از شهیدثالث گرفت نیز با تفاوت‌هایی ظریف همراه است؛ اول اینکه آنقدر که شهیدثالث از پیش اندیشیده و به شکلی کنترل شده کارگردانی می‌کرد، کیارستمی در روند خلاق و تعاملی فیلم می‌ساخت، هر چند که همواره طرحی دقیق و نقشه‌ای آماده داشت. در ساحتی دیگر شهیدثالث طبیعت بی‌جان و اشیا را در راستای زندگی مشقت بار شخصیت‌ها قرار می‌داد اما کیارستمی در نمایش اشیا و چیزها نوعی عنصر زنده آموختنی می‌دید. در حقیقت طبیعت بی‌جانی در سینمای کیارستمی «وجود» دارد ،چرا که او به اشیای بی‌جان یا عناصر صاحب حیاتی چون درخت و دریا جان و داستانی درونی می‌داد و با این رویکرد چیزها و جهان را مستقل از ما به‌عنوان آرمانی تصویر می‌کرد که باید به آنها بازگردیم.

همسایه با تجلی زلال اولیا

پیشنهاد

مسعود طاهری
فیلمساز

سال‌ها پیش در ایام شباب وقتی شب‌های جمعه به یکی از خانه‌هانی نورانی در تهران می‌رفتیم و می‌خواستیم دل طعم و بویی از ائمه بگیرد، صاحب‌خانه روشن‌ضمیر از کسانی مانند حاج احمد چلویی، سیدمحمد حوله‌ای، سیدکاظم توکل و... می‌گفت که برای ما فقط یک اسم بودند، تنها این را درک می‌کردیم که هر کدام از آنها باید قدیسان این روزگار باشند. یکی از آنها آسیدمحمد حوله‌ای بود، باز فقط یک نام اما چیزی از همان‌موقع از طرف آنها برای خود من سو سو می‌زد و مرا به سمت خود می‌کشاند.

چند وقت پیش فهمیدم مجموعه‌ای در شبکه مستند ساخته شده دقیقاً به همان نامی که آن زمان به آن خانه نسبت می‌دادیم به نام «خانه‌های نورانی» و موضوع هم دقیقاً درباره همان خانه‌هایی است که مراسم اهل بیت علیهم‌السلام در آنها برگزار می‌شود و جالب‌تر اینکه موضوع یکی از قسمت‌های آن درباره همان «آسیدمحمد حوله‌ای» بود، روزی در دیدار با سازنده اثر، با اصرار دی‌وی‌دی اثر را از او گرفتم و فیلم را تماشا کردم.

چند سالی است که موضوع مستندهای خودم فلسفه و عرفان هستند، مدت‌ها است که فکر می‌کنم فیلسوف و عارف حقیقی چه کسانی هستند؟ مدتی است به این موضوع رسیده‌ام کسانی که

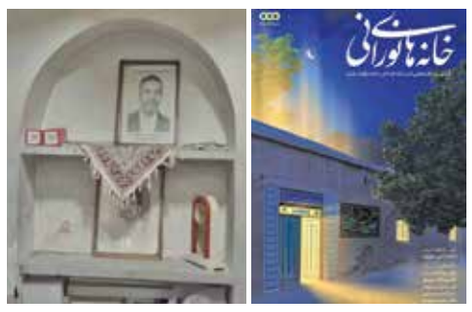

بی‌ادعا جامه عمل به آن مفاهیم و معانی بلند عرفانی و فلسفی می‌پوشند شاید از همه جلوتر و شایسته تجلیل بیشتر و شاید اینان فیلسوف‌تر و عارف‌تر باشند. با تماشای مستند «آسیدمحمد حوله‌ای» به قطعیت بیشتری دراین زمینه رسیدم. افرادی ساده، بی‌ادعا، بی‌هیاهو، بدون تشکیلات مرشد و مرادی که برخی امروز گرفتار آن هستند و در نهایت تجلی زلالی از حیات اهل بیت بودن همگی در این نوع افراد جمع است.این مستند به کارگردانی خوب علی ملاقلی‌پور و تهیه‌کنندگی محمدامین نوروزی در سایت تلوبیون در مجموعه «خانه‌های نورانی» قابل تماشا است.

گام مهم سازمان سینمایی در تحقق اصل ۲۸ قانون اساسی

تأیید صلاحیت کارگردانان فیلم اولی در بنیاد فارابی

یادداشت

سید مهدی جوادی
مدیر عامل بنیاد سینمایی فارابی

حق انتخاب آزادانه کار و داشتن شغل از جمله حق‌های بشری است که در اسناد متعدد بین‌المللی و داخلی مورد توجه قرار گرفته است. به موجب این حق که از حقوق نسل دوم بشر محسوب می‌شود، دولت‌ها مکلفند شرایطی را برای تسهیل اشتغال و در دسترس بودن فرصت کار فراهم آورند. در قوانین داخلی ایران هم مطابق اصل ۲۸ قانون اساسی، بند سه اصل ۴۳ قانون اساسی و مواد ۷۷ و ۷۸ منشور حقوق شهروندی، دولت جمهوری اسلامی موظف است امکان اشتغال به کار و شرایط مساوی برای احراز مشاغل را برای هر فرد مشروط به دارا بودن ویژگی‌های مورد نیاز هر شغل فراهم آورد. اصل ۲۸ قانون اساسی صراحت دارد که: «هر کس حق دارد شغلی را که بدان مایل است و مخالف اسلام و مصالح عمومی و حقوق دیگران نیست برگزیند. دولت موظف است با رعایت نیاز جامعه به مشاغل گوناگون، برای همه افراد امکان اشتغال به کار و شرایط مساوی را برای احراز مشاغل ایجاد نماید.» از مفاد این اصل چند نکته حائز اهمیت قابل برداشت است، اول آنکه ایجاد زمینه و زیرساخت دسترسی آزادانه مردم به مشاغل وظیفه مستقیم دولت است و دوم در این مهم نیاز جامعه و ایجاد شرایط مساوی، عادلانه، شفاف و یکسان برای همه جهت احراز مشاغل با تأکید بر مصالح عمومی مورد نظر است.

اخیراً سازمان سینمایی مطابق قوانین فوق‌الذکر و در راستای سیاست «قانون گرایی، استانداردسازی و عدالت محوری»، بنیاد سینمایی فارابی را به‌عنوان نهاد ملی سینمای ایران -که یک نهاد غیر دولتی، ملی و بازوی اجرایی سیاست‌های فرهنگی کشور است- مکلف کرده تا با تأیید صلاحیت حرفه‌ای کارگردانان فیلم اولی شرایط ورود آنها به عرصه سینما را تسهیل کند. در این خصوص ناظر به اصل ۲۸ قانون اساسی در واقع سازمان سینمایی خواسته است وظیفه خود را در تسهیل ورود متقاضیان کارگردانان فیلم اولی، ناظر به شفاف‌سازی و عدالت محوری انجام دهد. امری که مدل اجرایی آن در پیش از این، شانس ورود کارگردانان فیلم اولی به صنعت سینما را به گروگان سرمایه‌گذار و تهیه کننده درآورده بود، در واقع اگر یک جوان مستعد امکان دسترسی به سرمایه‌گذار را نمی‌داشت عملاً از این چرخه حذف می‌شد، موضوعی که مغایر با اصل آزادی افراد در انتخاب شغل و تخطی دولت از وظایف قانونیش در قبال اصل ۲۸ قانون اساسی و سایر مواد قانونی محسوب می‌شد. از این‌رو باید شروع به فعالیت تأیید صلاحیت حرفه‌ای کارگردانان فیلم اولی در بنیاد سینمایی فارابی را گامی مؤثر در تحقق اصل ۲۸ قانون اساسی دانست.

از دیگر سو، گاهی این اشکال وارد می‌شود که آیا تأیید صلاحیت حرفه‌ای در مشاغل، مخالفتی با اصل آزادی انتخاب شغل ندارد؟ در پاسخ باید گفت آیا هر فرد می‌تواند بنا به اصل آزادی انتخاب شغل، پزشک، استاد دانشگاه، خیاط و مکانیک شود؟ ورود به هر حرفه نیازمند سنجش صلاحیت‌های حرفه‌ای می‌باشد و بی‌شک تأیید صلاحیت حرفه‌ای نه تنها مغایرتی با اصل آزادی انتخاب شغل ندارد چرا که هر فرد می‌تواند شغل خود را آزادانه انتخاب کند لیکن برای ورود به کار باید صلاحیت حرفه‌ای خود را نیز به اثبات برساند؛ در راستای ایجاد شرایط عادلانه برای ورود به مشاغل است تا افراد مبتنی بر توانمندی و دانش بتوانند وارد کسب و پیشه‌ای شوند، آیین‌نامه صلاحیت حرفه‌ای مصوب ۱۳۹۱ هیأت وزیران در تعریف صلاحیت حرفه‌ای اینگونه اشعار دارد: «صلاحیت حرفه‌ای مجموعه‌ای از شایستگی‌ها شامل دانش، مهارت و نگرش است که به تناسب هر شغل یا حرفه تعیین و توسط فرد در فرایندهای آموزشی و تجربی در محیط‌های آموزشی، کاری و جامعه کسب شده و تبدیل به رفتار حرفه‌ای می‌شود.» این صلاحیت مقدمه و نیازمندی اولیه ورود به هر کار است و تا قبل از احراز آن نمی‌توان شخص را شایسته ورود به آن پیشه دانست. لذا باید گفت تأیید صلاحیت حرفه‌ای نه تنها مانعی برای ورود افراد به شغل دلخواه خود نیست بلکه مصداق رعایت مصالح عمومی برای فعالیت در هر حوزه است، اما اینکه فرایند این تأیید صلاحیت حرفه‌ای باید دارای چه ویژگی‌هایی باشد، باید گفت مهم‌ترین اصل در این فرایند آن است که نظر به اصل ۲۸ قانون اساسی باید «شرایط مساوی برای احراز مشاغل» را به گونه‌ای فراهم آورد که افراد متقاضی به دور از هرگونه تبعیض، تخصیص و ناعدالتی بتوانند در آن فرایند قرارگیرند، واگذاری بررسی صلاحیت حرفه‌ای کارگردانان فیلم اولی به بنیاد سینمایی فارابی نیز بر همین منطق استوار بوده است چرا که فارابی به‌عنوان یک نهاد غیر دولتی و ملی اولاً ذینفع در این تأیید صلاحیت‌ها نیست، لذا تعارض منافعی هم نخواهد داشت و ثانیاً می‌تواند با سازوکارهای حمایتی نظیر باشگاه فیلم اولی‌ها به کمک افراد مستعدی بیاید که برای ورود به عرصه حرفه‌ای همچنان نیازمند مشورت، حمایت و تسهیل‌گری هستند، در این مسیر مشارکت نهادهای صنفی، فعالان، متخصصان و پیشکسوتان نیز مقوم این مهم خواهد بود. امید است با تحقق بیش از پیش اصل ۲۸ قانون اساسی و منشور حقوق شهروندی در تسهیل‌گری ورود کارگردانان فیلم اولی به سینما و مانع زدایی از فعالیت متقاضیان جدید الورود به این حوزه، شاهد حضور افراد مستعد و توانمند به این صنعت باشیم.

هنرمندان در فضای مجازی

با پشت‌سر گذاشتن دو سال کرونایی، فعالیت‌های فرهنگی و هنری اوج گرفته و در این میان اهالی موسیقی و تئاتر به‌خاطر از سرگیری اجراهای زنده بر صدر قرار گرفته‌اند. اهالی سینما هم البته اکران‌های مردمی را آغاز کرده‌اند. اطلاع‌رسانی درباره این رویدادها موضوع مشترک پست‌های اینستاگرامی فعالان حوزه فرهنگ و هنر است.

■ **موسیقی**

سالار عقیلی قرار است سه‌شنبه ۱۴ تیرماه به‌همراه ارکستر ملی دماوند اجرایی در سالن نژادفلاح کرج داشته باشد. آن‌طور که در اطلاعات منتشر شده از سوی او آمده، بهزاد رهنما رهبری این ارکستر را برعهده دارد. عقیلی همچنین در پست اینستاگرامی دیگری درباره اجراهای تازه‌اش در تهران نوشته است: «افتخار داریم در تاریخ ۲۲ تیرماه ۱۴۰۱ در برج میلاد تهران، میزبان حضور گرم و قدوم پرمهر شما مردم هنردوست ایران باشیم و بار دیگر همصدا شویم... .»

حجت اشرف‌زاده نیز اطلاعات اجراهای تازه‌اش را بازنشر کرده است. او ۲۷ تیرماه در سالن امیر مهر اکسین دریاسر در محمودآباد اجرا خواهد داشت.

علیرضا قربانی امروز تیرماه در شاهرود اجرا دارد. او اعلام کرده بلیت فروشی این اجرا که ساعت ۱۸ در سالن آمفی‌تئاتر ذوب‌آهن برگزار می‌شود آغاز شده است.

علی قمصری از اجرای «تار مجنون موی لیلی» در همدان و رشت خبر داده است. طبق اطلاعات منتشر شده در صفحه اینستاگرام او این اجراها در تاریخ ۱۴ تیرماه (همدان) و ۱۸ تیرماه (رشت) خواهد بود.

سهراب پوراناری با انتشار تصاویری از کنسرت نمایش «سی صد» نوشته است: «برای ایران. حضورتان پرشکوه‌ترین صحنه این آوردگاه است.»

فرزاد فرزین از ابتلا به ویروس گوارشی خبر داده و به علاقه‌مندانش توصیه کرده که برای مصون ماندن از این بیماری اقدامات بهداشتی را جدی بگیرند.

■ **تئاتر**

سیما تیرانداز اعلام کرده که نمایش «عاشقانه‌ها» پس از شکسته شدن رکورد تماشاگران، اجرایش در پردیس تئاتر شهرزاد ادامه دارد. نمایش «عاشقانه‌ها» با نویسندگی مشترک محمد چرمشیر و بهمن عباسپور و طراحی و کارگردانی شهرام گیل آبادی، اجراهای خود را از آخرین روز بهار در سالن شماره یک پردیس تئاتر شهرزاد آغاز کرده است. در این نمایش، امیر عظیمی، حمیدرضا ترکاشوند، سیما تیرانداز، شقایق فراهانی، ژاله صامتی (به ترتیب ورود به صحنه)، ایفای نقش می‌کنند و در بخش‌هایی از این اجرا، امیر عظیمی و حمیدرضا ترکاشوند خوانندگی و اجرای زنده دارند.

صدف اسپهبدی تصاویری از حضور گلاب آدینه برای تماشای نمایش «جنون محض» به کارگردانی علیرضا کوشک جلالی را منتشر کرده و نوشته: «بانو گلاب جانم، دیشب بعد از اجرا وقتی دونه دونه اشک‌هاتون روی گونه هاتون سر می‌خورد من یقین پیدا کردم که آرزوها واقعی میشن و فرشته‌ها زمینی. دوستتون دارم به بانگ بلند». الهام پاوه‌نژاد، دیبا زاهدی، صدف اسپهبدی و الهه فرازمند از جمله بازیگران این نمایش هستند.

■ **سینما**

مونا فرجاد دنبال کنندگان صفحه اینستاگرامش را به دیدن گفت‌وگوی تصویری‌اش با عباس یاری دعوت کرده است. علاقه‌مندان می‌توانند این گفت‌وگوی دیدنی و شنیدنی را در آپارات ببینند.

سارا بهرامی ویدیویی از اکران مردمی فیلم «علفزار» با حضور خودش و ترلان پروانه در مشهد را به اشتراک گذاشته و از استقبال مردم این شهر تشکر کرده است.

نوید پورفرج تصاویری از اولین اکران مردمی فیلم «زالاوا» با حضور آیدا پناهنده، هوتن شکیبا و هدی زین العابدین را که چهارشنبه در پردیس چهارسو برگزار شد بازنشر کرده است. فیلم «زالاوا» به کارگردانی ارسلان امیری و تهیه‌کنندگی روح‌الله برادری و سمیرا برادری از فیلم‌های تحسین شده سی‌ونهمین دوره جشنواره فیلم فجر است که از چهارشنبه هشتم تیرماه اکران آن آغاز شده است. نوید پورفرج، پوریا رحیمی‌سام، هدی زین‌العابدین، باسط رضایی، مهسا حجازی، شاهو رستمی و... بازیگران این فیلم هستند.

عکس نوشت

حسن روح الامین هنرمند نقاش انقلابی همزمان با اول ذی‌الحجه سالروز ازدواج حضرت علی علیه‌السلام و حضرت فاطمه سلام‌الله علیها، از یک اثر نقاشی با این موضوع رونمایی کرد. او درباره این اثر نوشت: «تصویر حاضر عرض توسلی بود ناچیز به ساحت مقدس بی بی دو عالم حضرت فاطمه سلام‌الله علیها.» سالروز ازدواج حضرت علی (ع) و حضرت زهرا(ع) برای بسیاری از اهالی فرهنگ و هنر مورد توجه بوده و تلاش‌شان این است با زبان هنر و شعر و ادبیات تصویری زیبا از این روز عزیز خلق کنند./ مهر